ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)

της 23ης Νοεμβρίου 2010 *

Στην υπόθεση Τ-35/08,

Codorniu Napa, Inc., με έδρα το Napa, Καλιφόρνια (Ηνωμένες Πολιτείες), εκπροσωπούμενη από τους X. Fàbrega Sabaté και M. Curell Aguilà, δικηγόρους, κατόπιν από τους M. Curell Aguilà και J. Güell Serra, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τον O. Mondéjar Ortuño,

καθού,

αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου (νυν Γενικού Δικαστηρίου):

Bodegas Ontañón, SA, με έδρα το Quel, La Rioja (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τους J. Grimau Muñoz και J. Villamor Muguerza, δικηγόρους,

παρεμβαίνουσα,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική.

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το τέταρτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ στις 20 Νοεμβρίου 2007 (υπόθεση R 747/2006-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Bodegas Ontañón, SA, και της Codorniu Napa, Inc.,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους I. Pelikánová, πρόεδρο, K. Jürimäe και S. Soldevila Fragoso (εισηγητή), δικαστές,

γραμματέας: B. Pastor, βοηθός γραμματέας,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 24 Ιανουαρίου 2008,

το υπόμνημα αντικρούσεως του ΓΕΕΑ, το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 20 Μαΐου 2008,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως της παρεμβαίνουσας που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 5 Μαΐου 2008,

κατόπιν της συνεδριάσεως της 13ης Απριλίου 2010,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Στις 13 Μαρτίου 2003, η προσφεύγουσα, Codorniu Napa, Inc., υπέβαλε στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε [αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009 , για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1)].

2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το ακόλουθο:

3 Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση εμπίπτουν στην κλάση 33 του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών όσον αφορά την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως αυτός έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν στην περιγραφή Οίνοι που παρήχθησαν και εμφιαλώθηκαν στο Napa Valley (Καλιφόρνια, Ηνωμένες Πολιτείες).

4 Η αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος δημοσιεύτηκε στο *Bulletin de marques communautaires* αριθ. 83/2003, της 24ης Νοεμβρίου 2003.

5 Στις 23 Φεβρουαρίου 2004, η παρεμβαίνουσα, Bodegas Ontañón, SA, άσκησε ανακοπή δυνάμει του άρθρου 42 του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρου 41 του κανονισμού 207/2009) κατά της αιτήσεως με την οποία ζητήθηκε η καταχώριση του σήματος για τα προϊόντα στα οποία γίνεται μνεία με τη σκέψη 3 ανωτέρω.

6 Η ανακοπή στηρίχτηκε σε δύο σημεία. Το πρώτο σημείο είναι το κοινοτικό εικονιστικό σήμα που απεικονίζεται ακολούθως και το οποίο έχει γίνει δεκτό προς καταχώριση με τον αριθμό 2 050 623

για προϊόντα που εμπίπτουν στην κλάση 33 του Διακανονισμού της Νίκαιας και αντιστοιχούν στην περιγραφή: «Αλκοολούχα ποτά (πλην του ζύθου)». Το δεύτερο

σημείο ήταν το υπ' αριθ. 844194 ισπανικό λεκτικό σήμα LA ARTESA, για προϊόντα που εμπίπτουν στην εξής κατηγορία: «Οίνοι, αλκοολούχα ποτά και ηδύποτα».

7 Προς στήριξη της ανακοπής προβλήθηκε ο λόγος του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009).

8 Στις 31 Μαρτίου 2006, το τμήμα ανακοπών του ΓΕΕΑ δέχτηκε την ανακοπή στηριζόμενο αποκλειστικά στη σύγκριση μεταξύ του προγενέστερου κοινοτικού εικονιστικού σήματος ARTESO και του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση. Με την απόφασή του, το τμήμα ανακοπών έκρινε ότι παρέλκει η εξέταση του ζητήματος αν τα στοιχεία που προσκομίστηκαν προς απόδειξη της χρήσεως του ισπανικού λεκτικού σήματος LA ARTESA αρκούν για να αποδειχτεί ουσιαστική χρήση του εν λόγω σήματος.

9 Στις 30 Μαΐου 2006, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του ΓΕΕΑ, δυνάμει των άρθρων 57 έως 62 του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρων 58 έως 64 του κανονισμού 207/2009), κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών.

10 Με απόφαση της 20ής Νοεμβρίου 2007 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το τέταρτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ απέρριψε την προσφυγή. Ειδικότερα, έκρινε ότι τα λεκτικά στοιχεία «arteso» και «artesa» καταλαμβάνουν κεντρική και προεξέχουσα θέση στα αντιπαρατιθέμενα σήματα, ότι το γραφιστικό στοιχείο του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση δεν είναι ιδιαιτέρως διακριτικό και ότι η έκφραση «napa valley» είναι περιγραφική της γεωγραφικής καταγωγής των προϊόντων και δεν μπορεί να θεωρείται ότι αποτελεί διακριτικό και κυρίαρχο στοιχείο. Εν συνεχεία, το τμήμα προσφυγών έκρινε, αφενός, ότι τα οικεία προϊόντα είναι πανομοιότυπα και, αφετέρου, ότι, παρά τις πρόδηλες διαφορές μεταξύ των γραφιστικών στοιχείων των αντιπαρατιθέμενων σημάτων, τα πιο χαρακτηριστικά και προεξέχοντα στοιχεία

είναι κοινά στα εν λόγω σήματα, οπότε έχουν ορισμένο βαθμό ομοιότητας από οπτικής απόψεως ενώ είναι παρόμοια από φωνητικής απόψεως. Υπό αυτό το πρίσμα, το τμήμα προσφυγών αποφάνθηκε ότι υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των σημάτων αυτών. Όσον αφορά τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίστηκαν προς απόδειξη ουσιαστικής χρήσεως του προγενέστερου ισπανικού σήματος, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι παρέλκει η εξέτασή τους δεδομένου ότι, στο πλαίσιο προγενέστερης ένδικης διαδικασίας, τα αιτήματα της ανακόπτουσας είχαν γίνει δεκτά στο σύνολό τους.

Αιτήματα των διαδίκων

11 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση,

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

12 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή,

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

13 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει έναν μοναδικό λόγο αντλούμενο από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94.

Επιχειρήματα των διαδίκων

14 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι τα επίμαχα σημεία δεν είναι σε επαρκή βαθμό παρόμοια ώστε να δημιουργηθεί κίνδυνος συγχύσεως.

15 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, κατά την αξιολόγηση της υπάρξεως κινδύνου συγχύσεως, το τμήμα προσφυγών δεν ακολούθησε την προσέγγιση που έχει επιλέξει η νομολογία του Πρωτοδικείου (νυν Γενικού Δικαστηρίου), καθόσον δεν προέβη σε σφαιρική ανάλυση των επίμαχων σημείων. Μεταξύ άλλων, το τμήμα προσφυγών περιορίστηκε να απομονώσει και να συγκρίνει τα λεκτικά στοιχεία, προσδίδοντάς τους κυρίαρχο χαρακτήρα, και αποσύνδεσε τα γραφιστικά συνθετικά στοιχεία από τα σημεία αυτά, θεωρώντας τα ως δευτερεύοντα. Τα γραφιστικά αυτά στοιχεία εξετάστηκαν μόνον αφού είχε πραγματοποιηθεί αντιπαραβολή μεταξύ των λεκτικών στοιχείων, προκειμένου να προσδιοριστεί αν συνιστούν επαρκές στοιχείο διαφοροποίησης ώστε να αποκλειστεί η ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως.

16 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι τα λεκτικά στοιχεία των αντιπαρατιθέμενων σημάτων δεν αποτελούν το προέχον στοιχείο των εν λόγω σημάτων και ότι τα εικονιστικά στοιχεία, λαμβανομένης υπόψη της συνολικής εντυπώσεως που προκαλούν, δεν

είναι αμελητέα. Αντιθέτως, τα στοιχεία αυτά έχουν ανάλογη σπουδαιότητα με αυτή των λεκτικών στοιχείων, διότι καταλαμβάνουν θέση τουλάχιστον ισότιμη με αυτή των εν λόγω στοιχείων, το μέγεθός τους είναι κατά πολύ μεγαλύτερο ενώ προσδίδουν στα σημεία πολύ ιδιαίτερη και πρωτότυπη μορφή.

17 Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι, από φωνητικής απόψεως, τα δύο αντιπαρατιθέμενα σημεία είναι σαφώς διαφορετικά, καθόσον τα σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση σχηματίζεται από τρεις λέξεις και επτά συλλαβές («ar», «te», «sa», «na», «pa», «va», «lley»), ενώ το προγενέστερο σήμα αποτελείται από μία μοναδική τρισύλλαβη λέξη («ar», «te», «so»). Ομοίως, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι, από φωνητικής απόψεως, το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση είναι πιο εκτενές από το προγενέστερο σήμα.

18 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι, αντιθέτως προς ό,τι έκρινε το τμήμα προσφυγών, η έκφραση «napa valley» δεν μπορεί να εξαιρεθεί από τη φωνητική σύγκριση των αντιπαρατιθέμενων σημείων, διότι η έκφραση «artesa napa valley» χρησιμοποιείται στο σύνολό της από το κοινό κατά την αγορά προϊόντων, συνιστώντας, επομένως, πρόσθετο στοιχείο διαφοροποιήσεως του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση.

19 Επιπλέον, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι, από εννοιολογικής απόψεως, το γεγονός ότι το στοιχείο «artesa» του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση έχει συγκεκριμένη σημασία στην ισπανική γλώσσα συμβάλλει στην εξουδετέρωση των φωνητικών ομοιοτήτων με το προγενέστερο σήμα, του οποίου το λεκτικό στοιχείο «arteso», άνευ σημασίας στα ισπανικά, μπορεί να παραπέμψει σε μυθικό πρόσωπο, όπως αυτό που απεικονίζεται πάνω από το εν λόγω λεκτικό στοιχείο.

20 Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι τα δύο σήματα δημιουργούν διαφορετικές εννοιολογικές εντυπώσεις, στο μέτρο που η έκφραση «napa valley» του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση προσφέρει στους καταναλωτές μη διφορούμενες εννοιολογικές πληροφορίες ενώ το γραφιστικό του στοιχείο του προσδίδει ένα πλέον σύγχρονο χαρακτήρα. Αντιθέτως, το λεκτικό και εικονιστικό στοιχείο του προγενέστερου σήματος συνδέουν το σήμα με την κλασσική μυθολογία.

21 Η προσφεύγουσα διευκρινίζει ότι οι οίνοι και τα αλκοολούχα ποτά εν γένει διατίθενται προς πώληση στις εμπορικές υπεραγορές, στα καταστήματα τροφίμων και στα εστιατόρια, πράγμα που παρέχει στους καταναλωτές τη δυνατότητα να ελέγχουν τις ετικέτες των φιαλών. Επομένως, οι καταναλωτές αντιλαμβάνονται τα επίμαχα σήματα μάλλον οπτικώς παρά φωνητικώς.

22 Η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι η έκφραση «napa valley», που αποτελεί τμήμα του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση, συνιστά ένδειξη γεωγραφικής καταγωγής διαφορετικής από αυτήν των προϊόντων που προσδιορίζει το προγενέστερο σήμα. Η περίσταση αυτή συμβάλλει στη διαφοροποίηση του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση από το προγενέστερο σήμα, διότι η γεωγραφική καταγωγή των αλκοολούχων ποτών θεωρείται συνήθως χαρακτηριστικό στο οποίο ο καταναλωτής απέδιδε ιδιαίτερη προσοχή.

23 Η προσφεύγουσα καταλήγει ότι, δεδομένου ότι τα σημεία παρουσιάζουν σημαντικές γραφιστικές διαφορές και ότι, στο τομέα των επίμαχων προϊόντων, η οπτική διάσταση των σημείων είναι σημαντικότερη από τη φωνητική, τα αντιπαρατιθέμενα εικονιστικά σήματα μπορούν να «συνυπάρχουν ειρηνικά» στην αγορά.

24 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα αμφισβητούν το σύνολο των επιχειρημάτων που προβάλλει η προσφεύγουσα.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

25 Κατά το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94, κατόπιν ανακοπής του δικαιούχου προγενέστερου σήματος, το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση δεν γίνεται δεκτό αν, από την ταύτιση ή ομοιότητά του με προγενέστερο

σήμα και από την ταύτιση ή ομοιότητα των προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζουν τα δύο σήματα, προκύπτει κίνδυνος συγχύσεως εκ μέρους του κοινού στο έδαφος στο οποίο προστατεύεται το προγενέστερο σήμα. Ο κίνδυνος συγχύσεως περιλαμβάνει τον κίνδυνο συσχετίσεως με το προγενέστερο σήμα. Επιπλέον, δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 2, στοιχείο α΄, περίπτωση i, του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρου 8, παράγραφος 2, στοιχείο α΄, περίπτωση i, του κανονισμού 207/2009), ως προγενέστερα σήματα πρέπει να νοούνται τα καταχωρισμένα σε έδαφος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σήματα τα οποία έχουν κατατεθεί πριν από την ημερομηνία αίτησης κοινοτικού σήματος.

26 Κατά πάγια νομολογία, κίνδυνος συγχύσεως υφίσταται όταν το κοινό ενδέχεται να σχηματίσει την πεποίθηση ότι τα σχετικά προϊόντα ή υπηρεσίες προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή από οικονομικώς συνδεόμενες μεταξύ τους επιχειρήσεις. Κατά την ίδια νομολογία, ο κίνδυνος συγχύσεως πρέπει να εκτιμάται σφαιρικά, σύμφωνα με την αντίληψη που έχει το οικείο κοινό για τα επίμαχα σημεία και για τα επίμαχα προϊόντα ή υπηρεσίες, και λαμβανομένων υπόψη όλων των σχετικών παραγόντων της συγκεκριμένης περιπτώσεως, ειδικότερα δε της αμφίδρομης σχέσεως μεταξύ της ομοιότητας των σημείων καθώς και της ομοιότητας των προσδιοριζόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουλίου 2003, Τ-162/01, Laboratorios RTB κατά ΓΕΕΑ - Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), Συλλογή 2001, σ. II-2821, σκέψεις 30 έως 33, και της 16ης Δεκεμβρίου 2008, Τ-259/06, Torres κατά ΓΕΕΑ – Navisa Industrial Vinícola Española (MANSO DE VELASCO), που δεν έχει δημοσιευτεί στη Συλλογή, σκέψεις 23 και 24].

27 Για τους σκοπούς της εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94, ο κίνδυνος συγχύσεως προϋποθέτει το πανομοιότυπο ή την ομοιότητα των συγκρουόμενων σημάτων καθώς και το πανομοιότυπο ή την ομοιότητα των προσδιοριζόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών. Οι προϋποθέσεις αυτές είναι σωρευτικές [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 22ας Ιανουαρίου 2009, Τ-316/07, Commercy κατά ΓΕΕΑ - easyGroup IP Licensing (easyHotel), Συλλογή 2009, σ. II-43, σκέψη 42, και της 23ης Σεπτεμβρίου 2009, Τ-291/07, Viñedos y Bodegas Príncipe Alfonso de Hohenlohe κατά ΓΕΕΑ – Byass (ALFONSO), που δεν έχει δημοσιευτεί στη Συλλογή, σκέψη 25].

28 Επιπλέον, κατά τη νομολογία, στο πλαίσιο της σφαιρικής εκτιμήσεως του κινδύνου συγχύσεως, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ο μέσος καταναλωτής της οικείας

κατηγορίας προϊόντων, ο οποίος θεωρείται ότι έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος. Πρέπει επίσης να λαμβάνεται υπόψη ότι ο βαθμός προσοχής του μέσου καταναλωτή είναι δυνατόν να μεταβάλλεται αναλόγως της κατηγορίας των οικείων προϊόντων ή υπηρεσιών [απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Φεβρουαρίου 2007, T-256/04, Mundipharma κατά ΓΕΕΑ - Altana Pharma (RESPICUR), Συλλογή 2007, σ. II-449, σκέψη 42, και προπαρατεθείσα απόφαση ALFONSO, σκέψη 27].

29 Εν προκειμένω, το τμήμα προσφυγών εκτίμησε τον κίνδυνο συγχύσεως σε σχέση με τα δύο κοινοτικά σήματα, ήτοι το προγενέστερο σήμα που προσδιορίζει «αλκοολούχα ποτά (πλην του ζύθου)» και το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση για «οίνους που παρήχθησαν και εμφιαλώθηκαν στο Napa Valley (Καλιφόρνια, Ηνωμένες Πολιτείες)». Το τμήμα προσφυγών έκρινε, με τη σκέψη 20 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, ότι τα προϊόντα που προστατεύονται από το προγενέστερο σήμα είναι πανομοιότυπα με αυτά τα οποία αφορά το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση, πράγμα το οποίο δεν αμφισβητήθηκε ευθέως από την προσφεύγουσα.

30 Ομοίως, το τμήμα προσφυγών έκρινε, με τη σκέψη 16 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, ότι, λαμβανομένης υπόψη της φύσεως των επίμαχων προϊόντων και του γεγονότος ότι το προγενέστερο σήμα συνιστά κοινοτικό σήμα, το οικείο κοινό αποτελείται από μέσους Ευρωπαίους καταναλωτές, πράγμα το οποίο επίσης δεν αμφισβητήθηκε από την προσφεύγουσα.

Επί της συγκρίσεως των αντιπαρατιθέμενων σημάτων

31 Η σφαιρική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως πρέπει, καθόσον αφορά την οπτική, φωνητική ή εννοιολογική ομοιότητα των αντιπαρατιθέμενων σημείων, να στηρίζεται στη συνολική εντύπωση που δημιουργούν τα σημεία αυτά, λαμβανομένων υπόψη ιδίως των διακριτικών και προεχόντων στοιχείων τους. Ο τρόπος με τον οποίο ο μέσος καταναλωτής των επίμαχων προϊόντων ή υπηρεσιών αντιλαμβάνεται τα οικεία

σήματα έχει καθοριστική σημασία για τη σφαιρική εκτίμηση του εν λόγω κινδύνου. Συναφώς, ο μέσος καταναλωτής αντιλαμβάνεται συνήθως το σήμα ως σύνολο και δεν επιδίδεται στην εξέταση των διαφόρων λεπτομερειών του (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 12ης Ιουνίου 2007, C-334/05 P, ΓΕΕΑ κατά Shaker, Συλλογή 2007, σ. I-4529, σκέψη 35, και παρατιθέμενη νομολογία).

32 Η εκτίμηση της ομοιότητας μεταξύ δύο σημάτων δεν μπορεί να περιορίζεται στη συνεκτίμηση ενός μόνον συστατικού στοιχείου σύνθετου σήματος και στη σύγκρισή του με άλλο σήμα. Αντιθέτως, κατά τη σύγκριση αυτή, τα επίμαχα σήματα πρέπει να εξετάζονται το καθένα ως ενιαίο σύνολο, ώστε να μην αποκλείεται, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, το ενδεχόμενο στη συνολική εντύπωση που προκαλεί ένα σύνθετο σήμα στην αντίληψη του οικείου κοινού να προέχουν ένα ή περισσότερα από τα στοιχεία που το συναποτελούν (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση ΓΕΕΑ κατά Shaker, σκέψη 41 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Το προέχον στοιχείο μπορεί να αποτελέσει το μοναδικό κριτήριο για την εκτίμηση της ομοιότητας μόνο στην περίπτωση που όλα τα άλλα συνθετικά στοιχεία του σήματος είναι αμελητέα (προπαρατεθείσα απόφαση ΓΕΕΑ κατά Shaker, σκέψη 42, και απόφαση του Δικαστηρίου της 20ής Σεπτεμβρίου 2007, C-193/06 P, Nestlé κατά ΓΕΕΑ, που δεν έχει δημοσιευτεί στη Συλλογή, σκέψη 43). Τούτο μπορεί να συμβαίνει ιδίως οσάκις το στοιχείο αυτό μπορεί αφ' εαυτού να προέχει στην εικόνα του σήματος την οποία συγκρατεί στη μνήμη του το οικείο κοινό, οπότε όλα τα υπόλοιπα στοιχεία που συναποτελούν το σήμα είναι αμελητέα όσον αφορά τη συνολική εντύπωση που προκαλεί το εν λόγω σήμα (προπαρατεθείσα απόφαση Nestlé κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 43).

33 Εν προκειμένω, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι τα πλέον χαρακτηριστικά και προέχοντα στοιχεία είναι κοινά στα επίμαχα σήματα, με αποτέλεσμα τα σήματα αυτά να έχουν ορισμένο βαθμό ομοιότητας από οπτικής απόψεως, ενώ είναι παρόμοια από φωνητικής απόψεως.

34 Συναφώς, η προσφεύγουσα εκτιμά ότι το γραφιστικό στοιχείο δεν είναι αμελητέο όσον αφορά τη συνολική εντύπωση που προκαλεί το κάθε σημείο και αμφισβητεί το γεγονός ότι το τμήμα προσφυγών, στο πλαίσιο της εκτιμήσεως του κινδύνου συγχύσεως, έλαβε υπόψη αποκλειστικά τα λεκτικά στοιχεία.

— Επί της οπτικής ομοιότητας

35 Κατά τη νομολογία, στο πλαίσιο εκτιμήσεως του προέχοντος χαρακτήρα ενός ή περισσοτέρων συγκεκριμένων στοιχείων που συναποτελούν ένα σύνθετο σήμα, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη, μεταξύ άλλων, οι εγγενείς ιδιότητες εκάστου των συνθετικών στοιχείων σε σύγκριση με τις εγγενείς ιδιότητες των άλλων στοιχείων. Επιπλέον και επικουρικώς, μπορεί να λαμβάνεται υπόψη η σχετική θέση των διαφόρων συνθετικών στοιχείων στη διάταξη των στοιχείων του συνθέτου σήματος [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 23ης Οκτωβρίου 2002, T-6/01, Matratzen Concord κατά ΓΕΕΑ - Hukla Germany (MATRATZEN), Συλλογή 2002, σ. II-4335, σκέψη 35, και της 13ης Δεκεμβρίου 2007, T-242/06, Cabrera Sánchez κατά ΓΕΕΑ – Industrias Cárnicas Valle (el charcutero artesano), που δεν έχει δημοσιευτεί στη Συλλογή, σκέψη 47].

36 Επομένως, πρέπει να εξεταστεί αν το λεκτικό στοιχείο προέχει στη συνολική εντύπωση που προκαλεί καθένα από τα αντιπαρατιθέμενα σήματα.

37 Πρώτον, διευκρινίζεται ότι, οσάκις ένα σημείο αποτελείται τόσο από εικονιστικά όσο και από λεκτικά στοιχεία, τούτο δεν συνεπάγεται αυτομάτως ότι πρέπει πάντα να θεωρείται προέχον το λεκτικό στοιχείο [βλ., συναφώς, απόφαση του Πρωτοδικείου της 24ης Νοεμβρίου 2005, T-3/04, Simonds Farsons Cisk κατά ΓΕΕΑ - Spa Monopole (KINJI by SPA), Συλλογή 2005, σ. II-4837, σκέψη 45]. Συγκεκριμένα, στην περίπτωση σύνθετου σήματος, το εικονιστικό στοιχείο μπορεί να έχει θέση ισοδύναμη με το λεκτικό στοιχείο [βλ., συναφώς, απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 2002, T-110/01, Vedial κατά ΓΕΕΑ - France Distribution (HUBERT), Συλλογή 2002, σ. II-5275, σκέψη 53, και προπαρατεθείσα απόφαση el charcutero artesano, σκέψη 55].

38 Δεύτερον, όπως υπενθυμίζεται και με τη σκέψη 32 ανωτέρω, μόνο στην περίπτωση που όλα τα άλλα συνθετικά στοιχεία του σήματος είναι αμελητέα μπορεί το προέχον στοιχείο να αποτελέσει το μοναδικό κριτήριο για την εκτίμηση της ομοιότητας.

39 Εν προκειμένω, αντιθέτως προς το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε το τμήμα προσφυγών, το κοινό σε αμφότερα τα αντιπαρατιθέμενα σήματα λεκτικό στοιχείο δεν συνιστά το προέχον στοιχείο, λαμβανομένων υπόψη, αφενός, των διαφόρων εικονιστικών στοιχείων από τα οποία αποτελούνται τα εν λόγω σήματα και, αφετέρου, της θέσεως την οποία καταλαμβάνουν στα σημεία τα επίμαχα στοιχεία. Τα εικονιστικά αυτά στοιχεία, ειδικότερα δε το σχήμα, το μέγεθος και το χρώμα τους, τοποθετημένα υπεράνω των λεκτικών στοιχείων, συμβάλλουν σαφώς στον σχηματισμό της εικόνας καθενός από τα επίμαχα σήματα που συγκρατεί στη μνήμη του το οικείο κοινό ώστε να μη διαφεύγουν της προσοχής του όταν προσλαμβάνει με τις αισθήσεις του τα εν λόγω σήματα.

40 Συγκεκριμένα, η εικόνα του προγενέστερου σήματος την οποία συγκρατούν οι καταναλωτές παρουσιάζει, σε ασπρόμαυρο φόντο, ιππέα πάνω σε κένταυρο, αμφότερα δε τα πρόσωπα αυτά κρατούν ράβδο που βαστάζει έναν αμφορέα σε καθεμία από τις άκρες της, ενώ κάτω από το σχέδιο είναι γραμμένη η λέξη «arteso» με κεφαλαία γράμματα. Αντιθέτως, όσον αφορά το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση, η εικόνα την οποία συγκρατούν οι καταναλωτές συνίσταται σε κάθετο ορθογώνιο που περιέχει, αφενός, στο ανώτερο τμήμα του με γκρίζο φόντο, τρίγωνο εντός του οποίου απεικονίζεται ελικοειδές στοιχείο, κάτω δε από το εν λόγω τρίγωνο αναγράφεται η λέξη «artesa» με κεφαλαία χρυσά γράμματα σε μαύρο φόντο, και, αφετέρου, στο κατώτερο τμήμα του, η έκφραση «napa valley», επίσης γραμμένη με κεφαλαία χρυσά γράμματα σε μαύρο φόντο.

41 Συνεπώς, όπως ορθώς υποστηρίζει η προσφεύγουσα, η οπτική σύγκριση μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων πρέπει να γίνει βάσει του συνόλου των διαφορετικών στοιχείων που τα αποτελούν, τόσο των εικονιστικών όσο και των λεκτικών.

42 Υπό τις περιστάσεις αυτές, πρέπει να αναλυθεί η ομοιότητα των αντιπαρατιθέμενων σημείων με κριτήριο τη συνολική εντύπωση που προκαλεί το σύνολο των διαφορετικών στοιχείων που τα αποτελούν και να εξακριβωθεί αν το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε το τμήμα προσφυγών κατά το πέρας της εξετάσεως την οποία πραγματοποίησε επηρεάζεται από την πλάνη στην οποία υπέπεσε.

43 Κατά τη νομολογία, το γεγονός ότι τα δύο αντιπαρατιθέμενα σήματα περιέχουν παρόμοια λεκτικά στοιχεία δεν αρκεί, αφ' εαυτού, για να διαπιστωθεί η ύπαρξη οπτικής ομοιότητας μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημείων. Η ύπαρξη, στα σημεία, εικονιστικών στοιχείων με ιδιαίτερο σχήμα μπορεί να ενεργήσει κατά τρόπον ώστε η συνολική εντύπωση που προκαλεί κάθε σημείο να είναι διαφορετική [βλ., συναφώς, απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουλίου 2003, T-156/01, Laboratorios RTB κατά ΓΕΕΑ - Giorgio Beverly Hills (GIORGIO AIRE), Συλλογή 2003, σ. II-2789, σκέψεις 73 και 74, και προπαρατεθείσα απόφαση KINJI by SPA, σκέψη 48].

44 Ασφαλώς, όπως τονίστηκε με τη σκέψη 39 ανωτέρω, τα αντιπαρατιθέμενα σημεία παρουσιάζουν σημαντικές διαφορές ως προς το σχήμα, το μέγεθος και το χρώμα των γραφιστικών τους στοιχείων που συνιστούν, όσον αφορά το προγενέστερο σήμα, την ασπρόμαυρη απεικόνιση ιππέα πάνω σε κένταυρο και, όσον αφορά το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση, την πολύχρωμη απεικόνιση τριγώνου που περιέχει ελικοειδές στοιχείο και είναι τοποθετημένο στο εσωτερικό παραλληλογράμμου σχήματος. Εντούτοις, παρά τις διαφορές αυτές, η σύγκριση μεταξύ των εν λόγω σημείων φανερώνει την έντονη ομοιότητα μεταξύ των λεκτικών στοιχείων «arteso» και «artesa», που είναι γραμμένα με παρόμοιους κεφαλαίους χαρακτήρες, τοποθετημένους σε ανάλογη θέση, ήτοι κάτω από τα γραφιστικά στοιχεία, και των οποίων οι μόνες διαφορές έγκεινται στο χρώμα και στο τελευταίο φωνήεν. Όσον αφορά το λεκτικό στοιχείο «napa valley», δεδομένης της θέσεώς του, του μεγέθους των γραμμάτων του, που είναι μικρότερα από εκείνα που χρησιμοποιούνται για το στοιχείο «artesa», και του μικρού διαστήματος μεταξύ των γραμμάτων που το απαρτίζουν, το στοιχείο αυτό αποσπάται πολύ λίγο από το σύνολο του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση και προβάλλεται ως δευτερεύον χαρακτηριστικό του εν λόγω σήματος το οποίο δεν μπορεί να συμβάλλει αποφασιστικά στην οπτική διαφοροποίηση των αντιπαρατιθέμενων σημάτων. Επομένως, αντιθέτως προς τα υποστηριζόμενα από την προσφεύγουσα, η παρουσία στα δύο σημεία του κοινού λεκτικού τμήματος «artes» παρέχει τη δυνατότητα να διαπιστωθεί μικρή οπτική ομοιότητα μεταξύ των σημάτων αυτών.

45 Κατόπιν των προεκτεθέντων, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι τα αντιπαρατιθέμενα σημεία παρουσιάζουν μικρή οπτική ομοιότητα.

— Επί της φωνητικής ομοιότητας

46 Από φωνητικής απόψεως, δεν μπορεί να αμφισβητηθεί ότι τα λεκτικά στοιχεία «arteso» και «artesa» που περιέχονται στα δύο επίμαχα σήματα παρουσιάζουν έντονες ομοιότητες. Συγκεκριμένα, όπως επισημάνθηκε με τη σκέψη 44 ανωτέρω, οι λέξεις αυτές διαφέρουν μόνο ως προς το τελευταίο φωνήεν τους.

47 Εντούτοις, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη καθόσον δεν έλαβε υπόψη, κατά τη φωνητική σύγκριση των αντιπαρατιθέμενων σημείων, το λεκτικό στοιχείο «napa valley» του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση, το οποίο καθιστά εντονότερες τις διαφορές μεταξύ των εν λόγω σημείων.

48 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, εκ των προτέρων, η έκφραση «artesa napa valley» του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση προκαλεί διαφορετική φωνητική εντύπωση από εκείνη που δημιουργεί η λέξη «arteso».

49 Εντούτοις, εν προκειμένω, η έκφραση «artesa napa valley» καταλαμβάνει δευτερεύουσα θέση σε σχέση με τη λέξη «artesa» και, δεδομένου ότι αποτελεί δευτερεύον στοιχείο του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση, το οικείο κοινό θα την αγνοήσει όταν θα ανακαλέσει στη μνήμη το εν λόγω σήμα. Επιπλέον, όπως επισήμανε και το τμήμα προσφυγών με τη σκέψη 32 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, το αγγλόφωνο οικείο κοινό αντιλαμβάνεται το στοιχείο αυτό μάλλον ως ένδειξη

γεωγραφικής καταγωγής των προσδιοριζόμενων προϊόντων παρά ως διακριτικό στοιχείο του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση. Κατά συνέπεια, είναι πολύ πιθανό ότι οι καταναλωτές, αναφερόμενοι στο σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση, περιορίζονται στη χρήση της λέξης «artesa» [απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Νοεμβρίου 2007, T-101/06, Castell del Remei κατά ΓΕΕΑ – Bodegas Roda (CASTELL DEL REMEI ODA), που δεν έχει δημοσιευτεί στη Συλλογή, σκέψη 66]. Επομένως, αντιθέτως προς τους λόγους που προέβαλε η προσφεύγουσα, το λεκτικό στοιχείο «napa valley» δεν αρκεί για να αποκλείσει την ύπαρξη οποιασδήποτε φωνητικής ομοιότητας μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημείων.

50 Κατόπιν των προεκτεθέντων, συνάγεται ότι τα αντιπαρατιθέμενα σημεία παρουσιάζουν έντονη φωνητική ομοιότητα.

— Επί της εννοιολογικής ομοιότητας

51 Κατά τη νομολογία, οι εννοιολογικές διαφορές μπορούν ενδεχομένως να εξουδετερώσουν τις οπτικές και φωνητικές ομοιότητες αν τουλάχιστον ένα από τα επίδικα σήματα έχει, για το οικείο κοινό, σαφή και συγκεκριμένη σημασία, έτσι ώστε το κοινό αυτό να μπορεί να την αντιληφθεί αμέσως [απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Οκτωβρίου 2003, T-292/01, Phillips-Van Heusen κατά ΓΕΕΑ - Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS), Συλλογή 2003, σ. II-4335, σκέψη 54].

52 Εν προκειμένω, όπως επισήμανε το τμήμα προσφυγών με τη σκέψη 34 της προσβαλλόμενης αποφάσεως και υποστήριξε το ΓΕΕΑ, η λέξη «arteso» δεν διαθέτει κανένα σημασιολογικό βάρος ενώ η λέξη «artesa» που προσδιορίζει δοχείο συγκεκριμένου σχήματος χρησιμοποιούμενο για το ζύμωμα του ψωμιού απαντά ελάχιστα στην ισπανική γλώσσα καθώς η χρήση της περιορίζεται σε εξειδικευμένο κοινό. Άλλωστε, ο όρος «artesa», δεδομένου ότι αποτελεί ισπανική λέξη, ουδεμία έννοια έχει για το υπόλοιπο μη ισπανόφωνο κοινοτικό οικείο κοινό. Ως εκ τούτου, το οικείο κοινό,

όπως προσδιορίστηκε με τη σκέψη 30 ανωτέρω, δεν αποδίδει εννοιολογικό περιεχόμενο στα εν λόγω λεκτικά στοιχεία.

53 Αντιθέτως προς τα υποστηριζόμενα από την προσφεύγουσα, εκτιμάται ότι η έκφραση «napa valley» δεν αρκεί για να αποφευχθεί το ενδεχόμενο το οικείο κοινό να σχηματίσει την πεποίθηση ότι τα επίμαχα προϊόντα προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή από οικονομικώς συνδεόμενες μεταξύ τους επιχειρήσεις. Ασφαλώς, όπως επισημάνθηκε με τη σκέψη 49 ανωτέρω, η επίμαχη έκφραση γίνεται αντιληπτή από σημαντικό τμήμα του οικείου κοινού ως ένδειξη γεωγραφικής καταγωγής των προσδιοριζόμενων προϊόντων χωρίς ωστόσο το εν λόγω κοινό να αποδίδει στο σημείο ιδιαίτερο εννοιολογικό περιεχόμενο.

54 Το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι τα εικονιστικά στοιχεία των αντιπαρατιθέμενων σημείων παραπέμπουν σε διαφορετικές έννοιες δεν μπορεί να αναιρέσει το συμπέρασμα αυτό. Αφενός, η απεικόνιση ιππέα πάνω σε κένταυρο ο οποίος κρατεί ράβδο με αμφορείς υπαινίσσεται τις μυθολογικές καταβολές του οίνου και, ως εκ τούτου, παραπέμπει στον οίνο και την παραγωγή του. Συνεπώς, το οικείο κοινό συναρτά το σημείο αυτό με τον οίνο, χωρίς όμως η συνάρτηση αυτή να αντιπροσωπεύει σαφή και συγκεκριμένη σημασία για το οικείο κοινό στην οποία να μπορεί να βασιστεί εννοιολογική διαφορά μεταξύ των δύο σημείων.

55 Αφετέρου, όσον αφορά το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση, ο τρόπος παρουσιάσεως του γραφιστικού στοιχείου καθιστά δυσχερή τη μετάδοση ορισμένου εννοιολογικού περιεχομένου και, προπαντός, την αποσαφήνιση του περιεχομένου αυτού στην αντίληψη του μέσου καταναλωτή. Επομένως, δεν είναι δυνατό να συναχθεί ότι το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση παραπέμπει, διά της συνολικής εντυπώσεως που προκαλεί, σε μια σύγχρονη ιδέα που γίνεται αμέσως αντιληπτή από το οικείο κοινό.

56 Κατόπιν των προεκτεθέντων, συνάγεται ότι, από εννοιολογικής απόψεως, οι καταναλωτές δεν οδηγούνται, όσον αφορά τα επίμαχα σημεία, σε κανέναν ιδιαίτερο σημασιολογικό συνειρμό από τον οποίο να μπορεί να προκύψει η ύπαρξη διαφοράς ή ομοιότητας μεταξύ των δύο σημείων.

Επί της σφαιρικής αξιολογήσεως του κινδύνου συγχύσεως

57 Η σφαιρική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως γίνεται με δεδομένο ότι υφίσταται αμφίδρομη σχέση μεταξύ των συνεκτιμωμένων, και ιδίως μεταξύ της ομοιότητας των σημάτων και της ομοιότητας των προσδιοριζόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών. Ειδικότερα, ο μικρός βαθμός ομοιότητας των προσδιοριζόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών μπορεί να αντισταθμιστεί με τον μεγάλο βαθμό ομοιότητας των σημάτων, και αντιστρόφως [βλ., κατ' αναλογία, απόφαση του Δικαστηρίου της 29ης Σεπτεμβρίου 1998, C-39/97, Canon, Συλλογή 1998, σ. I-5507, σκέψη 17, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Δεκεμβρίου 2006, T-81/03, T-82/03 και T-103/03, Mast-Jägermeister κατά ΓΕΕΑ - Licorera Zacapaneca (VENADO με πλαίσιο κ.λπ.), Συλλογή 2006, σ. II-5409, σκέψη 74].

58 Εν προκειμένω, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι τα αντιπαραβαλλόμενα σημεία έχουν ορισμένο βαθμό ομοιότητας από οπτικής απόψεως ενώ είναι παρόμοια από φωνητικής απόψεως συμπεραίνοντας, ως εκ τούτου, λαμβανομένου υπόψη και του πανομοιότυπου των προσδιοριζόμενων προϊόντων, ότι υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των δύο σημάτων.

59 Αντιθέτως, η προσφεύγουσα φρονεί ότι τα σημεία παρουσιάζουν σημαντικές γραφιστικές διαφορές και ότι, δεδομένης της σημασίας που έχει η οπτική διάσταση των σημείων στον τομέα των επίμαχων προϊόντων, τα αντιπαρατιθέμενα σήματα μπορούν να «συνυπάρξουν ειρηνικά» στην αγορά.

60 Συναφώς, διευκρινίζεται ότι, στο πλαίσιο της σφαιρικής εκτιμήσεως του κινδύνου συγχύσεως, η οπτική, η φωνητική ή η εννοιολογική διάσταση των αντιπαρατιθέμενων σημείων δεν έχουν πάντοτε την ίδια βαρύτητα, οπότε πρέπει να εξετάζονται οι αντικειμενικές συνθήκες υπό τις οποίες τα σήματα μπορούν να εμφανίζονται στην αγορά [απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Οκτωβρίου 2004, Τ-117/03 έως Τ-119/03 και Τ-171/03, New Look κατά ΓΕΕΑ - Naulover (NLSPORT, NLJEANS, NLACTIVE και NLCollection), Συλλογή 2004, σ. II-3471, σκέψη 49].

61 Συγκεκριμένα, η σπουδαιότητα των στοιχείων ομοιότητας ή διαφοράς μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημείων μπορεί να εξαρτάται, ιδίως, από τα εγγενή χαρακτηριστικά τους ή από τις συνθήκες εμπορίας των προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζονται από τα εν λόγω σημεία. Αν τα προϊόντα που προσδιορίζουν τα επίμαχα σήματα πωλούνται συνήθως σε καταστήματα όπου ο καταναλωτής επιλέγει μόνος του το προϊόν και πρέπει, ως εκ τούτου, να βασιστεί κυρίως στην εικόνα του σήματος το οποίο έχει τεθεί επί του οικείου προϊόντος, η οπτική ομοιότητα των σημάτων έχει, κατά κανόνα, μεγαλύτερη σημασία (προπαρατεθείσες αποφάσεις NLSPORT, NLJEANS, NLACTIVE και NLCollection, σκέψη 49, και el charcutero artesano, σκέψη 80). Αν, αντιθέτως, το προσδιοριζόμενο προϊόν πωλείται ως επί το πλείστον διά του προφορικού λόγου, η φωνητική ομοιότητα των σημείων έχει συνήθως μεγαλύτερη βαρύτητα [απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Φεβρουαρίου 2007, Τ-88/05, Quelle κατά ΓΕΕΑ – Nars Cosmetics (NARS), που δεν έχει δημοσιευτεί στη Συλλογή, σκέψη 68].

62 Στον τομέα των οίνων, κατ' αντιδιαστολή προς τα μη αλκοολούχα ποτά που αφορά η προπαρατεθείσα απόφαση KINJI by SPA (σκέψεις 57 και 58), οι καταναλωτές των προϊόντων αυτών συνηθίζουν να τα προσδιορίζουν και να τα αναγνωρίζουν με κριτήριο το λεκτικό στοιχείο που χρησιμεύει για την αναγνώρισή τους, ιδιαίτερα δε στα μπαρ και στα εστιατόρια, όπου τα παραγγέλλουν αφού δουν το όνομά τους στον τιμοκατάλογο [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 13ης Ιουλίου 2005, Τ-40/03, Murúa Entrena κατά ΓΕΕΑ - Bodegas Murúa (Julián Murúa Entrena), Συλλογή 2005, σ. II-2831, σκέψη 56, και της 12ης Μαρτίου 2008, Τ-332/04, Sebirán κατά ΓΕΕΑ – El Coto De Rioja (Coto D'Arcis), που δεν έχει δημοσιευτεί στη Συλλογή, σκέψη 38]. Επομένως, εν προκειμένω, πρέπει να αποδοθεί ιδιαίτερη σπουδαιότητα στη φωνητική ομοιότητα των επίμαχων σημείων.

63 Εν προκειμένω, διαπιστώθηκε ότι τα επίμαχα προϊόντα που αφορούν τα δύο σήματα, ήτοι οι οίνοι, είναι πανομοιότυπα και ότι τα σημεία παρουσιάζουν μεγάλη φωνητική αλλά και μικρή οπτική ομοιότητα. Υπό τις περιστάσεις αυτές, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι, λαμβανομένου υπόψη του τρόπου με τον οποίο οι καταναλωτές προσδιορίζουν τα επίμαχα προϊόντα και, ως εκ τούτου, της σημασίας που πρέπει να αποδοθεί στη φωνητική ομοιότητα, υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των δύο σημείων κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94.

64 Επιπλέον, το γεγονός ότι τα προϊόντα που αφορά το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση αποτελούν προϊόντα, όπως εμφαίνεται πάνω στο εν λόγω σήμα, προερχόμενα από την κοιλάδα Napa (Napa valley) δεν μπορεί να αποκλείσει το ενδεχόμενο υπάρξεως κινδύνου συγχύσεως. Κατά τη νομολογία, μπορεί να υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως ακόμη και αν, για το κοινό, τα επίμαχα προϊόντα έχουν διαφορετικούς τόπους παραγωγής [προπαρατεθείσα απόφαση Canon, σκέψεις 29 και 30, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Δεκεμβρίου 2005, T-29/04, Castellblanch κατά ΓΕΕΑ - Champagne Roederer (CRISTAL CASTELLBLANCH), Συλλογή 2005, σ. II-5309, σκέψη 52].

65 Κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθεί ο λόγος ακυρώσεως και, ως εκ τούτου, η προσφυγή στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

66 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με τα αιτήματα του ΓΕΕΑ.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την Codorniu Napa, Inc. στα δικαστικά έξοδα.

Pelikánová Jürimäe Soldevila Fragoso

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 23 Νοεμβρίου 2010.

(υπογραφές)